

Kedves Olvasónk!

FOTÓ: HERCEGFALVI ZOLTÁN

Nagy a hangzavar Magyarországon és a világban. Nyilvánvaló, hogy a pesti parlamentben másképpen gondolják, de a magyar mezőgazdaság nagymértékben függ a külföldtől a brüsszeli támogatások, az exportárak és az EU-előírások miatt.

Mi várható 2012-ben? Az őszi vetések az ország túlnyomó részén megnyugtató képet mutatnak, bár tudjuk, hogy a februári hónap az enyhe január után még tartogathat kemény fagyokat. A kormány ügyetlen gazdasági „szabadságharca” a mezőgazdaságot is érinti, de nem minden ízében negatív irányban. A fájó pont persze a lassan esedékes földalapú támogatások második részletének értékvesztése. Az EU dotációját a tavaly szeptemberi árfolyamon számolják ki, amikor még csak 290 forintot ért az euró, jelenleg viszont 310–315 forintot kell adni érte. (Eközben a gázolaj ára 386-ról 443 forintra szökkent fel, ami 13 százalékos emelésnek felel meg.) Emellett a gyenge forint drágítja a növényvédő szert, a műtrágyát, az alkatrész- és gépköltségeket. A „hazai inputok” – a napfény, a föld, a csapadék, a munkaerő és (saját) vetőmag – nem vagy nem akkora mértékben drágul.

Valamivel jobban járnak az állattartók, ha nem szójjára alapozzák a takarmányozást vagy importált tenyésztésanyagból dolgoznak. Náluk a kétharmadot is eléri a hazai „input”. A gyenge forint persze emeli az árakat: piaci előrejelzések szerint Európában jövőre nem csökkennek a termelői árak. A bioüzemanyag-mánia az Egyesült Államokban magasan tartja a keresletet. Nálunk viszont eltörölték az 1500 milliárd forintot érő etanolgyártás állami támogatását. Németországban is érezteti hatását a zöldenergia-gyártás felfutása: az élelmiszeripar az előrejelzések szerint hosszú évek után először gabonaimportra szorul.

A nagy gabonatermelő országok a „szokásos” problémákkal küzdenek. Hiába a kimagaslóan jó év, ha az úthálózat (Oroszország), a kikötői logisztika (Ukrajna) vagy a raktárkapacitás (Kazahsztán) szűk keresztmetszetet jelentenek. Marhahúsból világszerte hiány alakult ki. Brazília, a világ egyik agrárnagyhatalma az elmúlt 5 évben 40 százalékkal kevesebbet exportált, részben az erős valuta, részben az emelkedő hazai fogyasztás miatt. Ausztrália és az USA exportja szintén csökkent. Nekünk, európaiaknak viszont 7 év után újra exporttöbbletünk van. Oroszország évente még 1 millió tonnát importál, de néhány éve minden fronton arra törekszik, hogy önellátó legyen, azaz oda már egyre kevésbé lehet majd szállítmányokat indítani.

„Sertésfronton” a koreaiak és a kínaiak étvágya a meghatározó. Mindkét országban csökkent a saját termelés, részben az állatbetegségek, részben a magas takarmányárak miatt. A nagy, tőkeerős amerikai konszernek viszont tovább koncentrálnak a gyártást, egyre nagyobb, iparszerű telepeket működtetnek. A legrózsaszínűbb jövőt a szárnyasok világpiacának jósolják, mert a csirke, pulyka, kacsafogyasztását egyik vallás sem tiltja.

Visszakanyarodva a hazai tájakra, ismerős jelenséggel találkozunk: ez a drága hitel. Aki kénytelen szabadpiacos hitelekkel dolgozni, megéri a 12–13 százalékra emelkedett kamatokat, ami közel 5 százalékos éves infláció mellett még mindig szép üzlet a bankoknak. Aprópó, az üvegpalatákból sokáig némi fintorgással tekintettek a magyar ugarrá, ám most a pénzügyi helyzetek egymás után nyitnak a vidék felé. Mindez elismerés az ágazatnak, egyben némi forrásbővülést is jelent, de a hazai gyakorlatot ismerve ritkán hoz kamatversenyt.

Stipsicz Károly

Kedves Olvasó!

Szeretettel várjuk az Agro+Mash Expón, a G pavilon 201/C standján, illetve az etyeki AgrárgépShow-n, az I. csarnok főbejáratánál.